

ПАСТЫРЬСКЕ ПИСЬМО КОНФЕРЕНЦІЇ ЄПІСКОПІВ СЛОВЕНЬСКА

*ку Народному походу за живот 2026
на неділю 13. септемра 2026*

Dorohy braťa i sestry,

vojnovy konflikty nas micno naprjamujuť zadumatî sja, jaka je cinnosť l'ud'skoho žyvota. O mnoho intenzivniše sobi usvidomľujeme, jakе je nezmyselne, kid' pro moceňsky ambiciji konkretnych osob umerajuť vojaky abo civilisty. Plačuči materi, ženy – vdovici, zbol'ity sestry i osiročeny d'itî suť strašnym nasl'idkom vojen, v kotrych suť na ostatku všytky peremoženy a največšy strastî znošajuť toty najslabšy. „Hñiv i zloba – oboje suť odporny, lem hrišnyj čolovik sja jich micno trîmle,“ čitate v Knîzi Sirachovoho syna.

Na vnutrišnu zvjazanosť medži vonkajšov i skrytov agresivitov čolovika konkretno poukazala svjata Matî Tereza z Kalkaty, kid' pered necilyma pjaťdesjaťoma rokami pereberala sobi Nobelovu cinu za mir. Pered stîšenov salov povnov vyznačnych l'udej ne bojala sja spokijno prezentovatî micny slova pravdy o žyvoťi: „V tîm časi je največšym ničit'el'om miru potrat, proto bo je to otvorena vojna, prjame ubivstvo zo storony samotnoj materi. Kid' maťir može ubitî vlastnu d'itînu, što inše možeme čekati, jak toto že i ja možu ubitî tebe a ty mene. Ne je nižakij rozd'il medži potratom a tym, že sja budeme vzajemno ubivati...“

V tîm duchu nam Maťejove jevanhelije (Mt 18, 21 – 35) klade pered oči odstrašujučij příklad nemiloserdnoho sluhu, kotryj jak dovžník zaznav dobrotl'ivost' svojoho pana i odpuščiňa dovhu, no i tak zistav zlobnyj ku vlastnym dovžníkam. V svojij najhlubšij logiki to nastav'uje hl'adilo všytkym, kotry žyjuť, no druhym to ne dožyčat'. „S'me tu,“ prípomjanula v spomjanut'im príhovori Matî Tereza, „proto bo nas našy rodiči choťilî. Chočeme a tyž i l'ubîme našy d'itî. Ale što toty miliony ubitych potratom?“

Slova o „milionach“ v nas može evokujuť rosšyrenu informaciju, že na Sloveňsku čislo potrativ sja zmenšuje. Samosobov, každa zachranena d'itînka je prekrasna, vyňatkova sprava. No d'itî ne suť štatistika a vse platit', že každe jedno jedine d'it'atko je jak povnohodnotne byťa hodne ochrany od samotnoho počat'a. Ku tomu sja mať naprjamitî konkretne konaňa v kontakt'i z maťirjamî v krizi; ku tomu sja mať naprjamitî aj legislativa, žeby chranila život od počat'a až po naturalnu smert'.

V duchu jevanhelijovoho vyzvaňa „hlubše spustíť svoji siťi na lov“ (Lk 5, 4) a matí na pamjať vlastnu hrišnosť, samosobov, usvidomľujeme sobi aj šyrše perepojiňa. Za mnohyma tragičnyma rozhodnutámí príjať potrat sja skryvať strach ci obavy – a to posered bezradností, osamelostí ci prísilovaňu partnera. Cer'kov ne choče ženy v takij situaciji odsudzovať, choče jich sprovadzati i pomahati jim. Z poznaňom, jake krasne je materínstvo i jaka holovna je zodpovidna smilosť ku otcovstvu, pidporujeme i ponukame rozmajity centra pomoči každomu, chto sja nachodíť na osobním morálnim rospuťu. A zajedno sobi usvidomľujeme potrebnosť choroníť žyvot aj po narodžiňu vjedno z maťirjamí, kotry dakolí zo storony zamestnavatel'iv ne majuť vytvoreny dostojny podminky na vychovu svojich d'itej.

Proto s'me my jepiskopy z radost'ov perevzjali ochoronu nad Narodnym pochodom za žyvot, na kotryj vas vsytkych zaprosame v ned'ilu 20. septembra do Bratislavy. Je potrebné prítít u velíkij osobnij vnútrišnij slobod'i, v ramkach kotroj vzajemno vyjadríme naše uvažaña ku ľud'skomu žyvotu i joho Sotvoritel'ovi. Uvažaña ku materinstvu osobnomu, pokijnomu, empatičnomu i chranenomu pered komerčnyma interesámí. Uvažaña ku manželstvu, ku kotromu ne je potrebné dodavati, že „muža i ženy“, bo každy dalšy eksperimenty v odošiňach už ne možuť byť manželstvom. Uvažaña ku rodičovstvu z garantovany pravom vychovavati d'ití podľa Božoho i naturalnoho zakona.

Isus neraz, na vecej miscjach jevanhelija, pripomínat', že poziciju ľubvi ku blížňomu nemož improvizovati. Pozicija ľubvi ne smije byť lem občasna i častočna. Kid' naš Hospod' žadat' odpustati „simdesjat'sim raz“, a to každoho jednoho z nas bez rozd'ilu, vyhološuje ľubov jak za univerzalnu poziciju. Univerzalnu v časi i prostori ku vsytkym bez rozd'ilu. A proto z ľubvi ku tym najvecej slabeňkym chočeme vjedno vykročití: jak putujuči i vjednoputujuči, kotrym zalezýt na každym čolovikoví.

Blahoslov'at' vas katolíč'ky jepiskopy Sloveňska.

Prot. N. 234/2026

V Bratislavi 3. septembra 2026

Пастырське письмо є потрібне перечитати намісто проповіді на 16. неділю по ССД, Неділю перед Воздвигнутієм честованого креста, 13. септембра 2026